

Dagboek van een week Armenië, door Servaas Beunk

Dit dagboek is geschreven op Facebook, ook terug te vinden op het account van Servaas én van Stichting Alvan Tsarik <https://www.facebook.com/StichtingAlvanTsarik> Dit document is samengesteld via plakken en knippen. Als je alle foto's wilt bekijken, met eventuele bijschriften, ga dan nog even naar het FB-account.

Zaterdag 23 oktober 2021

Bijna alles klaar om zo richting vliegveld te gaan. 1,5 week Armenië, weer lekker aan de slag voor Alvan Tsaghik social-educational centre" NGO.

Ik ben erg van plan dagelijks een kort (of langer) verslag te gaan schrijven, bereid je er maar vast op voor.

Enige vervelende is dat ik moet gaan vliegen. Hou ik niet van. Het binnenklimaat van een vliegtuig, de uitstoot van het vliegtuig. Alternatief is er helaas niet. Voor de uitstoot heb ik in ieder geval wel een doekje voor het bloeden: een bijdrage in ons zonnepanelenfonds <https://alvantsarik.org/zonnepanelen-2/> om zo de ecologische voetafdruk iets te compenseren.

Even alvast een oproepje: mocht je zelf ook het gevoel hebben dat je ook wel wat aan klimaatcompensatie wilt doen ... join our club.

Komende week zal ik er nog wel wat over schrijven.

Tot gauw.

Welke #verhalen zouden er achter dit venster in #Gyumri schuil gaan?

Zondag 24 oktober 2021

Vannacht in Armenië aangekomen. Bijna altijd hopeloze vluchten als het gaat om slapen. Maar ja, af en toe een slapeloze nacht is niet zo erg, als je dat maar niet in je eigen bed doet. De reis ging wel voorspoedig, ook de grenscontroles en alles wat daar mee samenhangt.

René stond samen met Khatzik, de chauffeur, ons op te wachten in Yerevan, heel comfortabel dat je niet zelf nog je vervoer moet regelen om 4 uur in de ochtend.

De weg naar Gyumri wordt elk jaar beter, erg jammer dat we in volkomen duister moesten rijden.

De komende week verblijf ik bij 'familie': Ara en Tsovinar. Fijn hier weer te zijn, na 2 jaar gedwongen afwezigheid.

Na aankomst even wat geslapen en daarna naar ons [Alvan Tsaghik social-educational centre](#) NGO gewandeld, even kijken hoe het daar nu is. Ook daar verandert veel, net als in de stad. Een lekkere zondag ervan gemaakt, even echt 'landen'. Morgenvroeg de agenda voor de week opstellen, ik heb er zin in.

Maandag 25 oktober 2021

De eerste werkdag in het [Alvan Tsaghik social-educational centre](#) NGO. Begonnen met een poging een goed schema te maken voor de komende week, waarbij soms keuzes gemaakt moeten worden tussen de trainingen mondhygiëne van Laura en Marieke en mijn activiteiten. Beide hebben in ieder geval een Engelstalige begeleiding nodig. Ziet er wel redelijk goed uit, maar er zal nog het nodige geschoven gaan worden.

Na de heerlijk warme herfstdag van gisteren was het nu ronduit koud. De eerste (natte) sneeuw is al gevallen. Volgens mij zag ik al veel nieuwe sneeuw op de Aragats, de hoogste berg van Armenië, hier vanuit Gyumri goed te zien (zie foto gisteren). Door de kou werd er goed verwarmd, grotendeels met de elektrische kachels die we nu gebruiken nu er ook de eerste

zonnepanelen op het dak liggen. Helaas is de stoppenkast daar nog niet helemaal op berekend: de stroom viel een paar keer uit.

De eerste gezamenlijke activiteit was vanmiddag een gesprek met het MT. Eén van de doelen deze week is het goed beschrijven van onze organisatiestructuur. Eigenlijk is die nu heel organisch gegroeid, haast magisch, zoals ik het maar uitdrukte. Er waren een paar dromen en mensen gingen meedoen, soms meedromend, soms gewoon werkend, soms buitengewoon werkend. Dit is de kracht van ons, maar we zitten nu op een punt dat het ook een zwakte is. Allerlei mij bekende structuren passen echter niet goed of niet helemaal. Maar ik denk dat we, met elkaar, wel weer een eind zijn gekomen. Mooi te merken dat de 'democratische' manier van werken, uitgaande van veel ideeën uit de organisatie zelf, uitgangspunt moeten blijven. Nu proberen het een en ander uit te werken en het gesprek over het personeelsbeleid van morgen uitwerken.

Dinsdag 26 oktober 2021

Vanmorgen niet helemaal lekker wakker geworden. Gebeurt eigenlijk meestal de 3e dag dat ik hier ben. Keelpijn, beetje unheimisch gevoel. Normaal geen probleem, maar in deze tijden toch wel anders. Gelukkig had René een zelftest meegenomen en die was overtuigend negatief.

Lekker door de herfstige stad zo'n 4,5 km naar ons [Alvan Tsaghik social-educational centre](#) NGO gewandeld. Begonnen met overleg met Lilit en Yester, de 2koppige directie. Ze begonnen met de mededeling dat de herfstvakantie voor de scholen een week verlengd is en de universiteiten weer online gaan, dit alles vanwege Covid19.

Goed overleg gehad, organisatiestructuur lijkt nu wel duidelijk. Waarschijnlijk kunnen we gewoon beschrijven hoe het nu ook gaat en een klein beetje schaven. (*Aanvulling achteraf:* Het komt erop neer dat er naast de directeur een adjunct-directeur is. Daaronder hebben we projectmanagers, die verantwoordelijk zijn voor de vaste projecten zoals Preschool, Out of School, Technasium, Summerschool, Tatik Tun, Healthcare, het Conservatorium én tijdelijke projecten zoals het Gevangenisproject en de 2 projecten van de Nederlandse Ambassade, het

Kinderrechtenprogramma en het Project Equal Opportunities. Daarnaast hebben we algemene onderdelen, zoals PR & Marketing, Personeelszaken en Onderhoud van Gebouwen).

Voor de vrijwilligers is er al een mooi sociaal beleid, een contract moet worden getekend, waarbij ook de doelstellingen worden onderschreven. Vanuit de organisatie wordt daar ook het een en ander tegenover gesteld, zoals meedoen aan trainingen en hulp bij evt. sollicitaties. Mooi werk. Voor de rest van de organisatie gaan we de komende maanden ook het HR-beleid uitschrijven.

Daarna overleg met de accountants. In de loop van 15 jaar zijn we nu zo gegroeid dat er een regelmatige financiële rapportage nodig is. Gaat komen. Fijn werken zo.

Na de gezamenlijke lunch even tijd voor mezelf genomen. Even over de markt gelopen, vol van kleuren en geuren (zoals versgemalen koffie, vis, vlees van de grill). Eindelijk een keer de khachkars op het plein in Gyumri bekeken. Dit zijn 'staande stenen, gegraveerd met rozetten, vlechtwerk en plantkundige motieven' (aldus Wikipedia). Er staan hier in Gyumri wel hele mooie.

De dag afgesloten met een bezoek aan [Հիսակի մարզային գրադարան](#), de bibliotheek die min of meer aan het begin heeft gestaan van onze [Stichting alvan tsarik](#). Zo'n ruime 15 jaar geleden zijn we begonnen met het sturen van boeken, toen de bibliotheek in dit pand kwam hebben we misschien wel ruim 2 hele zeecontainers met boekenkasten, tafels, stoelen etc gestuurd (afkomstig van diverse Nederlandse bibliotheken) en nu zijn ze afgelopen maand verkozen tot de beste bibliotheek van het land. Beetje trots voel ik daar wel bij. Voor de Nederlanders in Armenië: er is ook een kastje Nederlandse literatuur /lectuur én een mooie verzameling vanuit het Rijksmuseum.

'Thuis' weer lekker gegeten, nagepraat, wat gedronken en zo maar weer eens slapen. Morgen vroeg weer op voor een dagje Jerevan.

Woensdag 27 oktober 2021

Een reisdag vandaag. Met z'n 7en (5 Nederlanders en de directie van Alvan Tsaghik) in een luxe Toyota-minibus naar Jerevan. Voor het eerst in lange tijd deze weg weer eens in daglicht afgelegd. Er wordt hard aan de weg gewerkt. Grote delen zijn inmiddels al zonder gaten. Bijzonder gebied. Kaal, eigenlijk best hoge bergen, vandaag ook zicht op de berg Ararat, daar waar de Ark van Noah geland zou zijn. Hét symbool van Armenië, voor de Armeniërs helaas gelegen in Turkije. Het is toch elke keer een hele tocht, zo'n ruime 2 uur.

Eerst maar even koffie/thee gedronken, daarna overleg met Narineh, een advocate waar onze organisatie al veel contact mee heeft, onder meer met 2 projecten over rechten van kinderen en vrouwen die met steun van de Nederlandse Ambassade in Armenië worden uitgevoerd. Heerlijke vrouw. Heel veel (internationale) ervaring, heel goed de essentie uit onze vragen halend. [Marieke](#) en [Laura](#) wilden van alles weten over mogelijkheden voor hun [#mondzorgproject](#), daarna hadden René en ik de nodige vragen over de juridische structuur van onze Armeense organisatie. We zijn een NGO, 5 jaar geleden opgericht, maar met vrij ingewikkelde statuten. Voor zover toen begrepen kon dat niet anders, nu lijkt het allemaal wat soepeler te kunnen gaan. Binnenkort krijgen we een conceptversie van de aanpassingen, heb er alle vertrouwen in. Dan kan het, vrij Kafkaëske, probleem dat er met de uitbreiding van ons centrum is ontstaan (een stuk grond van onze percelen is niet goed in het kadaster opgenomen) vrij simpel worden opgelost. Een grote geruststelling.

Daarna een ontmoeting met 'onze' [Nico Schermers, The Ambassador of the Netherlands in Armenia](#). Al geruime tijd ben ik 'vriend' met hem op FB, Nico heeft ook al meerdere keren het [Alvan Tsaghik social-educational centre](#) NGO bezocht, maar vandaag kon ik hem voor het eerst de hand schudden. Inspirerend, heel fijn bezoek zo.

Nog wat rondgelopen in Jerevan, René en Yester hadden nog een overleg in verband met het Technasium en na nog wat bij [dors craft beer & kitchen](#) te hebben gegeten en boeken voor de

Armeense school in Nijmegen te hebben opgehaald weer naar Gyumri. Om 23.00 u thuis, even nagepraat (even een blik op de Ararat op een fles), dit stuk schrijven en zo maar weer naar bed.

Donderdag 28 oktober 2021

Just another day at the office.

Gelukkig hebben we geen prikklok, heb vanmorgen voor het eerst deze week lang geslapen, tot half 10. Misschien ter verdediging: ik was nog tot 2 uur vannacht aan het schrijven. Maar goed, om 11.30 u stond de bestuursvergadering gepland, dus flink doorgelopen op de 4,5 kilometer tussen huis en kantoor.

In de huidige statuten van onze Armeense NGO staat dat het bestuur ten minste 1 x per 2 jaar vergadert. Daarbij gaan we toch wel een paar dingen flink veranderen, dus maar meteen de koe bij de hoorns gevat.

Goed overleg gehad, hier en daar wat discussie, maar uiteindelijk 4 unanieme besluiten. Fijn werk. Meteen de notulen uitgewerkt, lang geleden dat ik dat mocht doen.

Daarna werd de 'directiekamer' onder handen genomen. We zijn bezig met een proef voor infrarood verwarming, een stuk goedkoper en duurzamer dan Russisch gas, zeker met onze zonnepanelen (reminder: in de 1e post heb ik geschreven over ons zonnepanelenfonds). De eerste resultaten zijn helaas nog niet overweldigend, morgen moeten de deskundigen nog maar eens verder kijken.

Het verhaal rondom de functioneringsgesprekken heeft een klein beetje vertraging opgelopen. Heel stoer bedacht dat ik met iedereen een gesprek zou willen hebben, maar dat gaat het niet worden. In de voorbereiding vertelde Yester dat zij het concept wel kent, maar dan alleen van

buitenlandse bedrijven. Armeense voorbeelden zijn haar niet bekend. Besloten dat we gewoon aan de gang gaan, als een soort pilot, zonder vragenformat en voorbereiding door de deelnemers. Dat betekende vandaag 5 gesprekken, met de hele preschoolsectie. Ik begon met uit te leggen dat 'we' (bestuur en directie) het belangrijk vinden dat onze organisatie 'volwassener' wordt, dat er meer wordt vastgelegd /gestructureerd, zonder de magie van nu te verliezen en bureaucratisch te worden. Daarna ingegaan op vragen 'hoe is het hier te werken', 'heb je verbeterpunten, voor jezelf en de organisatie' en 'waar zou je het komend jaar aan willen werken'.

Ondanks de nieuwigheid van het onderwerp, de afstand van het werken in 2 talen en de ongebruikelijkheid om in Armenië over 'verbeterpunten' te praten waren het heerlijk open gesprekken, vol waardering en veel punten waaruit blijkt dat onze aanpak in de preschool zeker een verschil maakt ten opzichte van kinderen van andere preschools. In een ander schrijven zal ik dit proberen toe te lichten.

Het was ruim na 19 u dat ik de deur achter me dicht trok. Ging maar weer terug wandelen, een taxi trok me niet echt aan. Het was stil op straat, best weinig auto's, helemaal weinig wandelaars. Wel lekker het hoofd even fris te maken.

Gelukkig was er genoeg gekookt door Tsovinar, zodat ik nog heerlijk na kon eten.

Vrijdag 29 oktober 2021

Vrijdag, nog geen week in Armenië, maar Lobith lijkt wel heel ver weg. Veel is afgelopen week al gedaan, maar het gevoel begint te komen dat er eigenlijk nog heel veel meer zou moeten.

Op tijd naar het centrum gewandeld, samen met Laura en Marieke. Halverwege kwam een hond ons /mij echt enthousiast begroeten. Springen, snuffelen, rond mij heen lopen. Misschien rook hij wel de hondensnoepjes die ik nog in mijn vest heb zitten. Durfde die niet te geven, kans leek

me groot dat ik Blackie dan mee zou moeten nemen in mijn koffer. Of ik dan de douane door zou komen .... Na ongeveer een 10 minuten (leuk) aandacht vragen hield Blackie het wel voor gezien.

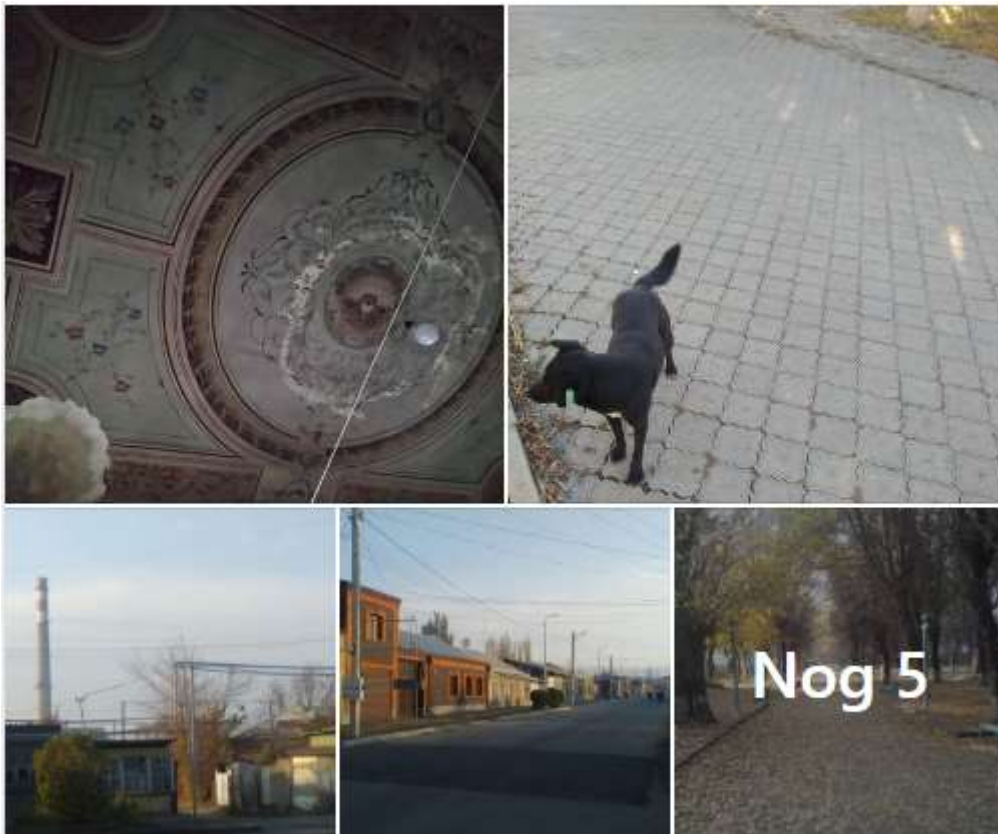
Het was eenzaam op kantoor. Laura en Marieke gaven tandzorginstructie op een school in een afgelegen dorp in de bergen, Lilit bleek allerlei regelingen te moeten doen, een uurtje puin ruimen op de binnenplaats zat er ook niet echt in, dus geprobeerd wat stukken te schrijven.

Omstreeks 12 u via Zoom de vergadering met mijn [MZOO](#) - collega's bijgewoond, zij live in Utrecht, ze hadden mij maar op de eettafel gezet. Wonderbaarlijk hoe goed dit (in ieder geval met betrekking tot de techniek) ging. Daarna alweer tijd voor lunch en daarna kon ik Lilit en Yester bij de les trekken om de teambijeenkomst van vanmiddag voor te bereiden.

Ca 25 man en vrouw, ongeveer de helft was er 2 jaar geleden ook bij, de anderen waren nieuw. Had er 2 uur voor. Kan niet echt zeggen dat het een spetterende bijeenkomst was (in vergelijking met de vorige keer was dat ook moeilijk), maar de nieuwe structuur werd begrepen en met applaus ontvangen. Nog wel een paar terechte kanttekeningen, onder meer op gebied van onderhoud en beveiliging. Moeten we idd nog mee aan de slag.

In groepen de afgelopen 2 jaar bekeken en daarna best goed doorgedaan op het bijzondere van [Alvan Tsaghik social-educational centre" NGO](#) .

Na de bijeenkomst misschien wel mijn eerste vrijmibo gehad. 🍷 ging er wel snel doorheen, gelukkig met lekkere dingen. Morgenochtend hopelijk voldoende tijd met Lilit, want rond 15 u begint mijn vakantie van ongeveer 1,5 dag.

Zaterdag 30 oktober 2021

Not a real random #number from Gyumri, Armenia, for this is the number of the office of @alvan_tsaghik in Majakowski and also the age my brother René reached today.

Vorige week rond deze tijd stapte ik in Düsseldorf in het vliegtuig, dadelijk ga ik maar vast mijn koffer pakken. Het werk in Armenië zit erop voor dit jaar, het werk voor Armenië zal verder per Zoom verlopen.

De dag begon vandaag om 00.00 u. Doet 'ie altijd wel, maar nu was het speciaal want René ging zijn 66e levensjaar in, dat moest natuurlijk gevierd worden. Hebben we dan ook maar gedaan. Vanmorgen toch best goed wakker geworden. Belangrijk was eerst een PCR-test te scoren, want morgen is daar maar weinig tijd voor en zonder een goede uitslag kom ik maandag Nederland (en ws ook Oostenrijk en Duitsland) niet in. Op de eerste plek 'was the system down', maar bij de tweede ging het heel soepel en vertrouwenwekkend. Misschien wel omdat het bedrijf CITO heet. Morgen krijg ik de uitslag. Blijft toch wel spannend.

Nog met Lilit naar de Art Gallery gegaan. Had mijn zinnen wel gezet op een schilderij, had alleen het idee dat toen ik het zag een toeristenprijs kreeg aangeboden. Dat is me wel te veel. Of het inderdaad zo was blijft in nevelen gehuld want de galerie was helaas gesloten. Voor het geplande overleg met Lilit heb ik haar maar meegenomen voor een lichte lunch, helaas te kort, want andere zaken hadden toch voorrang. Maar gelukkig wel nuttig, een mooie oplossing bedacht om meer samen te werken binnen de preschool als het gaat om nieuwe thema's aan te snijden. Nu gaat het toch vaak individueel voor de juffen. Als dit nu gezamenlijk wordt gedaan, met brainstormen over mogelijk gebruik van materialen voor de hoeken, het benoemen van de doelen en zo voort, dan krijgen we ook meteen een paar doelen van onze organisatie te pakken (eigen verantwoordelijkheid, vragen als je iets niet weet of kunt en leren van jezelf en anderen). Morgennacht op het vliegveld maar verder uitwerken.

Volgens plan rond 15.00 u maar begonnen met de vakantie. René had zijn verjaardagsfeest gepland in het [Alvan Tsaghik social-educational centre" NGO](#) . Allerlei mensen hadden wat lekkers te eten meegenomen, er was live muziek, leuke mensen (vanuit ons centrum en nog wat andere vrienden), kortom goed geslaagd.

Morgen met een grote groep in de bus op reis. Voor het eerst naar Garni (een Griekse tempel, soort Kinderdijk voor Armenië) en nog wat andere tempels. Kan me er nu al op verheugen.

Stichting alvan tsarik

31 oktober om 20:24 · 🌐

Nog 26

Ձիրհանցովի մանկապարտեզ

31 oktober om 07:39 · 🌐

Լաուրա Բենքը և Մարիկա Ստոոպը Նիդերլանդներից են,ատամաբույժներ,ովքեր Ալվան ծաղիկ սոցիալ- կրթական կենտրոնում իրականացնում են բերանի խոռոչի խնամքի ծրագիր:Նրանք այս շաբաթ Էսթեր Գրիգորյանի աջակցությամբ ,ով աշխատում է Ալվան ծաղիկ սոցիալ - կրթական կենտրոնում ,մեր մանկապարտեզի աշխատակազմի ,այնուհետև երեխաների հետ անցկացրեցին դասընթաց <<Բերանի խոռոչի խնամքի և հիգիենայի » թեմայով,որը անցավ շատ ջերմ մթնոլորտում:Շնորհակալություն բոլորին: 🌹

Vertaling weergeven

Laura Beonk en Marika Stoop komen uit Nederland, tandartsen die een mondholtezorgprogramma uitvoeren bij Alva Flower Social Education Center. Ze zijn deze week met de steun van Esther Grigoryan, die werkt bij Alvan Flower Social - Education Center, onze kleutermedewerkers, daarna training met kinderen gevolgd over het onderwerp 'Merranean holte en hygiëne', dat in een zeer warm bij Mosfeer. Bedankt allemaal.

⚙ · Vertaling verbergen · Deze vertaling beoordelen

Zondag 31 oktober 2021 / maandag 1 november 2021

Ik zit inmiddels bij Gate 4 op Zvartnots, het vliegveld van Jerevan. Over een uur of 2 vertrekt het vliegtuig, als het goed is, om 5.40 u plaatselijke tijd. Bijna altijd zijn het van die beroerde tijden om uit Armenië weg te komen, je bent gewoon een hele nacht kwijt.

Net om 00.00 u afscheid genomen van Ara, Tsovinar en Maria. René ging mee naar het vliegveld en Khachik reed. Hij reed heel rustig, we hebben er bijna 2,5 uur over gedaan. In de bergen was het ook bijna niet te doen, want er was zeer dichte mist. Gelukkig was er ook maar weinig verkeer.

Het is wel een gedoe op het ogenblik met de COVID. Mijn PCR-test was gelukkig negatief. Daar kreeg ik in de loop van de middag bericht van. Zat er toch wel een beetje over in. Weliswaar eerder deze week ook een negatieve zelftest gehad, maar de verkoudheid pakte deze week elke keer een ander onderdeel aan om te vervelen. Maar goed, alles goed voor de reis. Er was me verteld dat ik een afschrift op het vliegveld zou kunnen krijgen, maar waar ??? Bleek dat CITO niet bij Vertrek maar bij Aankomst zit. Nog wat navragen wees uit dat ik een badge nodig had om voorbij de politie te komen, daar was een mannetje voor. Dat mannetje had een heel indrukwekkend boek voor zich waar mijn gegevens in werden geschreven, waarna ik mijn paspoort mocht omruilen voor een badge. Met deze badge dus voorbij de politie, voorbij soldaten, langs een groep wachtende mannen op naar, inderdaad, CITO. Daar werden nog de nodige last-minute testen uitgevoerd (of, afgaand op de boze geluiden, niet snel genoeg uitgevoerd). Ik mocht meteen door naar loket nummer 11, waar een jonge man maar door bleef praten in zijn telefoon, af en toe iets in een laptop typte en vooral heel onbegrijpend keek. Na een minuut of 10 bleek er toch een print te komen op een gestempeld papier. Ziet er heel officieel negatief uit. Maar hopen dat de Duitsers hier ook content mee zijn. Daarna bleek ik nog een FFP2 masker nodig te hebben (vindt Austrian Airlines). Op de heenweg kreeg ik die in het vliegtuig, nu moest ik 'm voor het inchecken al hebben. Fijn dat René even naar de apotheek liep (en er meteen maar 5 heeft gekocht). Toen bleek ook nog dat ik, omdat ik naar Düsseldorf vlieg, er een digitale 'Einreiseanmeldung' ingevuld had moeten zijn. Wist ik niet, had alleen naar de site van de Nederlandse overheid gekeken m.b.t. corona-zaken. Daaruit bleek dat ik, als uitzonderingsgeval, geen quarantaineverklaring hoefde in te vullen. Maar kennelijk voor Duitsland wel. Kreeg hiervoor nu een papieren formulier mee, misschien dat ik het zo ook nog maar digitaal probeer.

De incheckdame was wel heel vriendelijk, bood me zelfs spontaan een andere stoel aan. Het systeem had me een middenplaats gegeven, maar ik was 'tall enough' voor een plaats op 11F, bij de nooduitgang. Het wordt allemaal wel een stuk vriendelijker hier op het vliegveld. Paspoortcontrole ging snel, handbagagecontrole ook, dus nu tijd om te schrijven. Het laatste dagverslag van een week Armenië. Eigenlijk heb ik gisteren voorbij laten gaan, het is nu immers al 1 november, maar ik vind het nog wel goed.

Overigens, ik doe dit verslag even zonder foto's. In de loop van de dag is mijn telefoon helemaal leeggelopen en ik had maar heel weinig tijd om hem op te laden. Vind het wel prettig als ik straks in Duitsland nog genoeg batterij heb om naar huis te kunnen bellen. Foto's komen later wel.

Verslag van zondag 31 oktober dus. Marieke was jarig, dus bij het ontbijt maar meteen gezongen. Al om 08.30 u stond de mashoutny (weet niet zeker of dit goed geschreven is, het is in ieder geval een busje met 15 zitplaatsen) met Khachik als chauffeur voor het huis. Naar ons centrum gereden, daar Gagik, Varam, Anahit en Armine meegenomen, in Azatan Lilit opgehaald en toen op weg naar het zuiden. Het weer werkte niet echt mee. Dichtbewolkt in het begin, later ook mistig, oftewel maar weinig mogelijkheden om het majestueuze berglandschap van Armenië te bewonderen. Alle toppen waren in de wolken, ik dus iets minder.

Ben ik even vergeten hoe het eerste klooster heette. Was er al eerder geweest. Best mooi, maar vooral schitterend mooi gelegen op de rand van een hele diepe kloof.

De tweede stop was Garni. In de 2e eeuw voor Christus waren de Grieken ook in Armenië. Die hebben toen in Garni een paleis gebouwd én een tempel. De laatste staat er nog / weer, in volle glorie. Van het paleis zijn alleen nog de fundamenten over, en een klein stukje mozaïek in het oude badhuis. Wel grappig dat de Armeniërs dit steeds een 'pagan temple', een heidense tempel, noemen.

Na Garni door naar Geghard Monestry gegaan. Een magnifiek complex. In oorsprong van voor onze jaartelling, bij een bron midden in de bergen. In de loop van de jaren gebouwd, uitgehouwen (uit de rotsen), verwoest, heropgebouwd etc. Nu een groot complex, vol in gebruik. In de tijd dat wij er waren zijn er een stuk of 5 bruidsparen in de echt verbonden. Echt heel mooi, en ook heel mooi in een woest berggebied. Hier ook een paar valken gezien, een verademing na de eksters, bonte kraaien en mussen van Gyumri. En hier brak de zon ook even door, maakt het leven toch een boel aangenamer.

Gagik en Varam hadden we onderweg een keer afgezet bij een vriend van Gagik. Die bleek een vakantiecomplex te hebben. Nog niet helemaal klaar, maar wel gedeeltelijk en zodanig dat Gagik er uitstekend lamsvlees kon bereiden. Het was een lekkere maaltijd, met een boel wodka (grotendeels zelf van appels gestookt) en uiteraard de nodige toosten. Marieke bracht er ook 1 uit, niet geheel volgens de verwachting van de mannen van het complex. Die lijken toch nog niet zo heel erg gewend te zijn aan zelfstandige vrouwen. Maar dat is vooral hun probleem. Het was inmiddels al donker toen we op de weg terug gingen. Achteraf had ik misschien beter mijn bagage al mee kunnen nemen, want we waren niet ver van het vliegveld. Maar ja, dan had ik daar helemaal lang door kunnen brengen. Het was gezellig in de bus, maar het duurde wel lang. Pas rond 23.00 u waren we terug bij huis in Gyumri. De afstanden vallen op zich nog wel mee, maar veel wegen zijn erg slecht en de bergen zijn toch wel erg hoog, en soms ook steil, waardoor de gemiddelde snelheid niet zo hoog ligt. Maar ja, dat is Armenië. Om een paar bezienswaardigheden te zien ben je gewoon een tijd onderweg. Ik zou zeggen: dat is zeker de moeite waard.

Ik heb natuurlijk wel geluk als ik in dit land ben. Ik ken inmiddels veel mensen, ben bij sommigen kind aan huis, heb een broer die al zeer redelijk Armeens spreekt en daarmee zich wat makkelijker door het land kan bewegen. Daardoor ervaar ik het land wel wat anders. Maar daarentegen: als je hier als toerist heen gaat zie je waarschijnlijk in korte tijd wel meer dan dat ik in de loop van de jaren heb gezien. Garni en Geghard staan volgens mij op elke toeristentrip, ik heb er 15 jaar over gedaan om er voor het eerst te zijn. Maar ik wil daar zeker niet over klagen. Ara vertelde ons dat hij er nog helemaal nooit is geweest. Hij moet 7 dagen per week werken, heeft maar een paar dagen per jaar vakantie, dat is dus wel andere koek. Ik brei er zo maar eens een (voorlopig) eind aan. Voor de trouwe lezers van afgelopen week: fijn dat je erbij was. Dit geldt ook voor de lezers die er niet elke dag bij waren hoor.

Wil je nog meer weten over ons project in Armenië, kijk dan eens op www.alvantsarik.org of op onze FBpagina [Stichting alvan tsarik](#) of die van de Armeense NGO [Alvan Tsaghik social-educational centre](#) NGO .

Ik zou het wel heel erg fijn vinden als jullie dan ook even kijken naar ons zonnepanelenfonds. Vandaag, op doortocht, zag ik af en toe dorpen waar wel een 10% van de huizen een zonneboiler had. Ons centrum kan ook nog wel meer panelen gebruiken, zodat we minder geld uit hoeven te geven aan aardgas en elektrisch kunnen verwarmen. Als we zelf genoeg hebben, dan kunnen we natuurlijk doorgaan om in de buurt of onze eigen mensen aan de panelen te krijgen. Dat zou op allerlei manieren kunnen, maar daar gaan we over nadenken. Eerst maar eens meer geld in het fonds krijgen. Ben je geïnteresseerd, laat me dat maar weten.

Ik vlieg zo weg. Marieke en Laura blijven nog 5 dagen, René en Maria nog een week of 3. Via onze eigen FB-pagina zal ik af en toe over hun belevenissen vertellen. Nu resten nog de foto's. Die komen, zoals gezegd, later vandaag.

Shat mersi voor meelesen. Een fijne dag vandaag.

Fotoverslag van mijn laatste Armeense dag van dit jaar. Een dagje toerist spelen. Heel veel in de auto gezeten, veel moois gezien. Het woordverhaal heb ik vannacht op het vliegveld geschreven (en rond 02.00 u Nederlandse tijd geplaatst). Nu zit ik in de trein van Düsseldorf Flughafen naar Elten. Kan hier zelfs mijn telefoon opladen.

